Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.546 van 14 oktober 1996

A. 63.758/VI-12.498

In zake : **LEJEUNE** Jacques,
Quai Saint-Léonard 16c bus 011
4000 Luik

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Financiën

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 20 mei 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Jacques LEJEUNE vraagt dat de Raad van State :

" 1) geen rekening houdt met het advies dat medegedeeld is door de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten en met de beslissing van de algemene directie van het kadaster van 18 mei 1995, omdat ervan geen kennis is gegeven binnen de voorgeschreven termijnen;

2) de beslissing om de mededeling van het administratief dossier te weigeren, vernietigt en er zich, rekening houdend met de omstandigheden, van vergewist of de overheid open spel speelt en al haar documenten overlegt, met inbegrip van alle ambtelijke verslagen;

3) de procedurekosten ten laste brengt van het kadaster";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 mei 1996 waarbij de neerlegging van het dossier en van het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 6 september 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 oktober 1996;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en de heer F. GROBELNY, bestuurssecretaris, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het niet eensluidend advies van de heer FORTPIED, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep door de verwerende partij als volgt worden uiteengezet :

" Bij brief van 3 november 1994 heeft de directeur-generaal van de administratie van het kadaster beslist, namens de firma SOLICO, twee garages die zich op de gelijkvloerse verdieping en in de kelderverdieping bevinden van het gebouw gelegen aan de rue Lambert Grisard 15/17, te kadastreren.

De heer LEJEUNE heeft deze beslissing aangevochten bij een schrijven van 24 november 1994.

Bij brief van 8 december 1994 heeft verzoeker gevraagd dat hem de kopieën zouden worden toegestuurd van de ambtelijke verslagen betreffende voornoemde beslissing van 3 november 1994.

Bij brief van 9 december 1994 en na een telefonisch gesprek met de heer CANCELIER, auditeur bij de centrale administratie van het kadaster, op dezelfde dag, heeft verzoeker zijn bezwaarschrift van 24 november 1994 aangevuld en herinnerd aan zijn verzoek om voornoemde ambtelijke verslagen in te zien.

Bij brief van 3 januari 1995 heeft de heer LEJEUNE een ontvangstbewijs gevraagd voor zijn brieven van 24 november en 8 december 1994.

Bij brief van 18 januari 1995 heeft verzoeker zijn aanvraag om mededeling van de ambtelijke verslagen inzake de beslissing van 3 november 1994 in herinnering gebracht;

Bij brief van 7 februari 1995 heeft de directeur-generaal van het kadaster de heer LEJEUNE medegedeeld dat hij zijn beslissing van 3 november 1994 bevestigde en verzoekers aanvraag om mededeling van bestuursdocumenten afwees.

Bij brief van 9 februari 1995 heeft de heer LEJEUNE, op grond van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, aan de Minister van Financiën een verzoek tot heroverweging gericht en bij zijn brief een kopie gevoegd van het verzoek om advies dat hij dezelfde dag aan de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten had gericht.

Bij brief van 20 februari 1995 heeft verzoeker de directeur-generaal van de administratie van het kadaster gevraagd hem een exemplaar van de verklaringen nrs. 43C en 221 toe te sturen alsook een kopie van de bijgewerkte versie van het reglement voor de bewaring van het kadaster.

Bij brief van 3 maart 1995 heeft de heer LEJEUNE zijn betoog tot staving van zijn verzoek tot heroverweging van 9 februari 1995 aangevuld.

Bij brief van 23 maart 1995 heeft verzoekende partij erop aangedrongen dat hem een kopie van het reglement voor de bewaring van het kadaster zou worden medegedeeld.

Bij een verzoekschrift van 30 maart 1995, waarvan de verwerende partij door de griffie bij brief van 12 september 1995 (zaak nr. G/A.63.058/VI-12.437) in kennis werd gesteld, heeft de heer LEJEUNE de nietigverklaring van voornoemde beslissing van 3 november 1994 gevorderd.

Bij brief van 7 april 1995 deelt de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten aan de verwerende partij haar advies van 27 maart 1995 mee betreffende het verzoek tot heroverweging dat verzoeker op 9 februari 1995 had geformuleerd.

Bij brief van 11 april 1995 verzoekt de heer LEJEUNE, overeenkomstig het advies van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten, om mededeling van staat 219 die zich in het dossier bevindt alsook van de gecoördineerde tekst van het reglement voor de bewaring van het kadaster; bovendien licht hij de verwerende partij in over zijn beroep tot nietigverklaring van voornoemde beslissing van 3 november 1994.

Bij brief van 18 mei 1995 stelt de directeur-generaal van de administratie van het kadaster betrokkene in kennis van zijn beslissing om aan diens verzoek van 11 april 1995 een gunstig gevolg te geven en licht hij de nadere regels voor de uitvoering van deze beslissing toe";

Overwegende dat het document dat verzoeker op 13 augustus 1996 aan de Raad van State heeft gericht, uit de debatten dient geweerd te worden, omdat de procedureregeling er niet in voorziet;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie aanvoert dat verzoeker geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend nadat hij het verslag van de auditeur had gekregen, waarin besloten werd tot verwerping van het beroep, en dat de laatste memorie die hij heeft ingediend zulk een verzoek zelfs niet bevat; dat zij eruit besluit dat er overeenkomstig artikel 21, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van het geding geldt;

Overwegende dat het verslag van de auditeur besluit tot verwerping; dat verzoeker op 3 juni 1996 daarvan in kennis werd gesteld; dat verzoeker op 4 juni 1996 aan de Raad van State een laatste memorie heeft gericht waarin hij verschillende punten in het verslag aanvecht; dat er weliswaar geen afzonderlijke akte werd ingediend met het verzoek om de procedure voort te zetten en geen enkele passage in de laatste memorie een uitdrukkelijk verzoek bevat om de procedure voort te zetten, maar dat deze laatste memorie, die werd ingediend binnen de termijn waarbinnen een verzoek tot voortzetting van de procedure kan worden ingediend, termijn die overigens dezelfde is als die waarbinnen de laatste memorie kan worden ingediend, getuigt van de wil van verzoeker om niet in te stemmen met de conclusie van het verslag; dat het rechtsgeldig als verzoek tot voortzetting van de procedure geldt; dat er geen uitspraak moet gedaan worden over een vermeende afstand van verzoeker;

Overwegende dat het beroep, wat het eerste onderwerp betreft, niet onder de bevoegdheid valt van de Raad van State en niet ontvankelijk is;

Overwegende dat het verstrijken van de termijn die vastgesteld is bij artikel 8, § 2, derde lid, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, tot gevolg heeft dat de overheid geacht wordt het verzoek te hebben afgewezen; dat de impliciete beslissing die voortkomt uit het niet mededelen van een beslissing op 18 mei 1995 echter werd vervangen door een uitdrukkelijke beslissing, die verzoeker gedeeltelijke voldoening schenkt, beslissing die niet wordt bestreden; dat verzoeker van deze beslissing van 18 mei 1995 op de hoogte was toen hij het beroep instelde, aangezien een kopie ervan bij het verzoekschrift was gevoegd en in het eerste onderwerp

van dat verzoekschrift aan de Raad van State wordt gevraagd het te verwerpen; dat hieruit volgt dat de beslissing die het tweede onderwerp van het verzoekschrift vormt, reeds vóór de indiening ervan, was ingetrokken en vervangen door een andere beslissing; dat het beroep onwerkzaam geacht moet worden aangezien het geen nog bestaande beslissing tot onderwerp heeft; dat het niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op veertien oktober 1900 zesennegentig door :

de HH.	HANOTIAU,	staatsraad, voorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Chr. MALCORPS. **M. HANOTIAU.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**